

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

DOKSANÜÇÜNCÜ SÛRE-İ CELÎLE

ed-DUHÂ SÛRE-İ CELÎLESİ

Mekkî(; Mekke-i Mükerreme döneminde inmiş)dir.

11 âyet-i kerîmedir.

O Rahman ve O Rahim olan Allah'ın ismiyle!

1- Andolsun (güneşin yükselme zamanı olan) **kuşluk vaktine;**

2- Bir de (insanlar ve sesler kendisinde) **yatıştığı zaman geceye ki;**

3- Rabbin seni (seçti seçeli hiç) **terk etmemiş ve** (seni sevdi seveli) (sana) **hiç kızmamıştır!**

Rivayete göre; Rasûlüllâh (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) müşriklerin bazı sorularına ertesi gün cevap vereceğini söylemiş, ama vahyin gelişi uzunca bir süre gecikince onlar: "Rabbi Muhammed'i terk etti ve ona kızdı!" gibi laflar etmişlerdi ki, bu âyet-i kerimeleri indirerek Allâh-u Te'âlâ Habibini teselli etti. (Beyzâvî, Neseî)

4- Andolsun ki; elbette o sonraki (hayat), **senin için evvelkinden daha iyidir!** (Böylece senin gücün ve şerefın şu andaki yaşamına nispeten günbegün artarak ilerleyecek ve neticede sen iki cihanda da güzel bir sona kavuşacaksın!)

5- Yemin olsun ki; elbette Rabbin sana gerçekten (dünyada da âhirette de hayırlı muratlarının tamamını) **verecek de, artık sen hoşnut olacaksın!**

6- O (Rabbin) **seni bir yetim olarak bildi de bu sebeple** (amcan Ebû Tâlib'in yanında) **barındırdı değil mi?**

7- O seni (İslâm'ın hükümlerinin tafsilâtı hakkında) **yolunu kaybetmiş biri olarak bildi de neticede** (seni peygamberlik konularına ve dinin hükümlerine) **hidâyet etti.**

8- Yine seni bir fakir olarak bildi de sonunda (Hadîce'nin malıyla) **zengin etti!**

9- O halde yetime gelince; artık sen (güçsüzlüğünden dolayı malı hakkında onu) **zor duruma düşürme!**

10- (El açıp) isteyen kişiye gelince; artık sen (onu) **azarlayarak kovma!** (Yanında bir şey varsa ver, yoksa da güler yüzle ve yumuşak sözle geri çevir!)

11- Ama Rabbinin (sana Kur'ân'ı ve diğer hükümleri öğretme) **nimetini**(, bir şükür ifadesi olarak) **çokça anlat!**

KUR' ÂN I MECÎD
VE
TEFSİRLİ
MEÂL-İ ÂLÎSÎ

Mahmud Ustaosmanoęlu